

[Poul H. Møller]

interesse imod forsvaret. Jeg ved, at disse to partier ønsker alt, hvad der har med forsvaret at gøre, langt væk, så langt væk, som peberet gror – hvor det så end er henne – og det ønske deles af kristeligt folkeparti i allerhøjeste grad. Men baggrunden for ønsket er jo nok noget forskellig, og det synspunkt, at jeg personlig ikke tror, der for tiden er muligheder for, at dette ønske kan opfyldes, men at vi desværre i stedet for har behov for at skærpe vort forsvar, deles nok ikke af de to partier.

Jeg har bemærket mig, at man i forespørgslen taler om »det danske militær«. Det har vi jo set flere gange tidligere. Når det er venstreflojpartier, der taler om forsvaret, så hedder det ikke »forsvar«, men det hedder, rigtig preussisk, »militær«, det lyder noget stærkere, noget mere militant. Men vi taler altså om et »forsvar«, fordi vi finder, at det dækker netop over det, som er meningen med det.

Jeg tror nok ikke, at forespørgerne er alt for skuffede over, at forsvarsministeren ikke her i dag er kommet med et væld af detaljer med hensyn til, hvad regeringen vil med det danske forsvar de næste 4 år. Det havde de næppe ventet, og de er nok derfor ikke særligt skuffede over, at det ikke er kommet. Men nogle oplysninger har vi dog fået. Jeg kan sige, at andre end forespørgerne er interesserede i, hvad regeringen egentlig agter at foretage sig med hensyn til vort forsvar i de kommende 4 år, ikke mindst de 4 partier, der sammen med regeringspartiet står bag det nuværende forsvarsforlig, som jo udløber til marts næste år, det er ganske klart. Men samtidig ved forespørgerne jo, som det allerede er sagt mange gange her i dag, at forhandlingerne om en ny forsvarsordning så småt er begyndt, og regeringen er kommet med et udspil, den er kommet med en nulløsning, det er jo altid et oplæg til en forhandling. Det er klart, man starter ikke helt oppe i toppen. Regeringen har valgt at starte helt nede i bunden, så der er noget at forhandle om, og det bliver der jo også nok.

Den nulløsning, som regeringen er kommet frem med nu, vil være ensbetydende med, at vort forsvarsbudget skal være uændret i foreløbig 12 år. Der blev før talt noget om, og det siger i øvrigt det ene dagsordensforslag, at skal de andre ministerier spare på de offentlige udgifter, så skal forsvaret også

spare. Det må da vist være en rekord, som intet andet ministerium kan fremvise, at et budget er uændret i 12 år. Det er der vist ingen af de andre ministerier der kan præstere – det skulle lige være kirkeministeriet, jeg ved det ikke. Men det bliver nok næppe heller tilfældet, det kan jeg ikke forestille mig ud fra den sikkerhedspolitiske situation i dag.

Vi er, som det også er fremhævet flere gange her, som bekendt medlem af forsvarsalliancen NATO, hvor i alt 15 lande har indgået en forsvarsaftale, der rent faktisk siger det samme som de 3 musketerer: én for alle og alle for én, dvs. at angribes ét NATO-land, så vil det blive opfattet som et angreb på samtlige NATO-allierede og vil kunne udløse en storkonflikt. Jeg personlig tror, at den trussel, der ligger heri, ganske utvivlsomt gennem de sidste 30 år har bevirket, at bl. a. et lille land som Danmark har kunnet undgå besættelse af en stormagt, at den såkaldt kolde krig ikke er blevet glohed, at man har kunnet undgå en ny 9. april.

Hvad ministeren end har svaret og eventuelt senere vil svare på denne forespørgsel, så har han utvivlsomt i erindring, hvad den forsvarsalliance betyder, som vi er medlemmer af her, hvilke forpligtelser – det ord kunne nogle af de tidligere ordførere ikke lide – vi har. Jeg mener, at medlemskab af NATO betyder en forpligtelse for vort land, for vor regering, for vort forsvar, til til enhver tid at have et troværdigt forsvarsberedskab. Den forpligtelse kender forsvarsministeren også, og uanset hvad forsvarsministeren ellers vil sige om det, så må han i hvert fald kunne konkretisere, at regeringens planer går ud på de næste fire år at opfylde sine forpligtelser på lige fod med vore NATO-allierede. Det svar vil i hvert fald for kristeligt folkeparti være tilfredsstillende i denne dags debat, og så kan vi med fortrøstning se hen til, at den kommende forsvarsordning vil leve op til disse forpligtelser.

Som sagt skal jeg ikke gøre debatten meget længere, men med hensyn til de stillede dagsordensforslag vil jeg sige, at når man taler om, at skal der spares på offentlige udgifter, så skal der også spares på forsvaret, så er det jo ikke efter det kriterium, vi normalt beregner forsvarsudgifterne. Det afhænger normalt af den til enhver tid værende sikkerhedspolitiske situation, og jeg synes ikke lige-